

ת"פ 16720/05 - ניר בורדצקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 16720-05-13 מדינת ישראל נ' בורדצקי
תיק חיצוני: 3444/13

בפני כבוד השופט אלון אינפלד
המבקש (הנאשם)
ניר בורדצקי ע"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת
נגד
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד של רוטשילד, פמ"ד (פלילי)
המשיבה (המאשימה)

תיקון טעות חישוב:
מוקדם יותר היום ניתנה החלטה הכללת טעות חישוב, זהה הגרסה המתוקנת:
החלטת

ביום 04/09/2017 ניתנה ההחלטה העיקרית בבקשת הנאשם לפיזיו לפי סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). בהחלטה זו נקבע כי עקב "נסיבות האחראות המצדייקות זאת", יש לפצות את הנאשם בסכום של 75% מהסכום המאושר מהחשב על פי תקנות סדר הדין הפלילי (פייצויים בשל מעצר או מאסר) התשמ"ב-1982 (להלן: **"התקנות"**). כן נקבע, כי לחישוב שכר טרחת עו"ד תחושב גם תוספה של 15% במסגרת תקנה 9(ב) לתקנות. הצעת הסגנון לעורוך חישוב שלא על פי התקנות, נדחתה.

הצדדים נתקשו להגיש חישוב מטעם, בהתאם לתקנות. שני הצדדים הגיעו טיעונים משלימים מפורטים, וחישובים בהתאם. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים לגבי עיקר החישוב, אלא בשתי נקודות.

המחלוקה הראשונה היא אם יש לפצות את הנאשם בגין הוצאה שכר טרחת עו"ד שהוציא המשפה בשלבים הראשונים של הפרשה, לשם התיעצות עם עורך דין. מדובר בהוצאה נוספת בגין התשלום הישיר, עקב הופעת עורכי הדין בהליך הפלילי ובಹילך המעצר. טענת הסגנון היא כי מדובר בהוצאה טبيعית ולגיטימית בעת מעצר ואישום ולפיכך ראוי היא לפיזיו. המדינה מזכירה כי פיזיו זה אינו מופיע בתקנות, והרי נקבע בהחלטה העיקרית שאין לפצות אלא על פי התקנות.

בעניין זה אין ספק **שהדין עם המדינה**. טענת הסגנון, לפיה הפיזיו שנקבע במסגרת סעיף 80 לחוק העונשין אינו הולם ואיינו מספיק, אינה מתאימה ל"אכטניה זו", כלשונו של הסגנון עצמו בתגובהו האחורה. כפי שהסביר בהחלטה העיקרית, בית המשפט כפוף לחוק, לתקנות ולפסיקת ואין זה בסמכותו לחרוג מהນחיות אלה לפי שיקול דעתו. לפיכך, אין מקום לפיזיו בהקשר לרכיב זה.

המחלוקה השנייה היא אם ראוי לראות את דין המעצר ואת הדיון במסגרת סעיף 80 כחלק מסדרת ההליך העיקרי, או כדינום נפרדים ושונים מההליך העיקרי. בהקשר זה, חשיבות העניין היא כי על פי התקנות ישנו תעריף שונה לפיזיו בגין שכ"ט ע"ד עברו דין ראשון בהליך לעומת דינו המשך. זאת, מטרת ההנחה כי שכר הטרחה בגין הדיון הראשון כולל למעשה, כלשון הטבלה אשר בתוספת לתקנות "לימוד התקיק", עבודת הכנה, ישיבה ראשונה בבית המשפט ושיפוט בית המשפט שנועדה להארצת מעצר". טענת המדינה היא כי אין מקום לפצצות בגין לימוד התקיק, אלא פעם אחת בלבד, להליך העיקרי, למעצר ולהליך לפי סעיף 80.

על מנת מחלוקת זו דעתנו **לענין ישיבת המעצר הראשונה, וככעת המדיינה לענין הישיבה הראשונה בבקשת לפי סעיף 80**. אין דומה לימוד התקיק לשם הליך העיקרי ללימוד התקיק לשם הדיון העיקרי. לאرأינו זה ולא ראי זה, לימודי התקיק לשם דין בבקשת לפיזיו. כל אחד מהעניינים מחיב לימוד אחר, מזוויות אחרות ובחינה מחדש של החומר בהקשר לשיקולים שונים. לפיכך, עניינית, יש לכואורה מקום לפיזיו בערך הגבואה לדין ראשון במעצר עד תום ההלכים, לדין ראשון בהליך העיקרי ולדין ראשון בשאלת הפיזיו. אולם, למרות הגיון לכואורה של הדברים, מתקיין התקנות הוראה אחרת לגבי הדיון בבקשת הפיזיו.

לשון הטבלה אשר בתוספת לתקנות, סעיף 2, כוללת את לימוד התקיק וההכנה עם הישיבה הראשונה. לפיכך, אין מקום לפיזיו נפרד בגין "יעוץ שאינו קשור להופעה בבית המשפט, כאמור. אולם, לא נאמר כי השכר הגבואה הוא بعد ישיבה ראשונה כלשהי אחת, בין אם היא "ישיבה ראשונה בבית המשפט" או "ישיבת בית המשפט שנועדה להארצת מעצר", הניסוח הוא תוך שימוש ב- 'ו' החיבור, "ישיבה ראשונה בבית המשפט וישיבה ראשונה שנועדה...". ממש如此, הלימוד וההכנה של כל אחד מהם מביאו לסכום הפיזיו הגבואה בגין "ישיבה ראשונה".

ניסוח דומה מופיע בסעיף 3 לטבלה, העוסק בערעור, כאשר לגבי ערעור נאמר כי דין ראשון בערעור מזכה בסכום גבואה אם נקבע כי היה "קשה מיוחד" בהכנה. לעומת זאת, לגבי דין ראשון בערעור על מעצר, אין דרישת לקיומו של "קשה מיוחד" בהכנותו, כדי לזכות בסכום הגבואה.ברי כי מדובר בזכות נפרדת וברור מתווך נוסח התקנות כי ניתן לקבל פיזיו גם בגין דין ראשון בערעור וגם בגין דין ראשון בערעור (אשר נקבע לגבי כי היה בו "קשה מיוחד"). מבחינת לשון התקנה, אף השכר בגין הוכנת הערעור מחויב לענין שכר הערעור - ו' החיבור, בלשון "וקן הוכנת ערעור...". כאמור, ברור מהקשרים של דברים, כי ניתן לדרוש פיזיו בגין "ישיבה ראשונה" לערעור ובגין הערעור בנפרד. לפיכך יש להקיש מנוסח סעיף 3 לטבלה גם לסעיף 2 ביחס לישיבות המעצר והישיבות בתיק העיקרי.

עליה בידנו, אם כן, כי דין ראשון בשאלת המעצר ודין ראשון בתיק לגופו נחשבים כל אחד לענין נפרד, על פי לשון התקנות. **לפיכך, יש להורות על פיזיו בערך הגבואה בגין "הכנה" עם "ישיבה ראשונה", הן בגין הישיבה הראשונה בהליך העיקרי** (הדין מיום 13.5.2018), והן לגבי הדיון הראשון בהליך העיקרי (הדין מיום 13.5.2018).

אולם, בהעדר פירוט קונקרטי בתקנות לענין הדיון הראשון בבקשת הפיזיו, אין מקום לפסק פיזיו בגין ישיבה ראשונה בהליך זה, למרות ההגיוון הרב שיש בכך. שכן, משתמע מלשון התקנות, כי, למרות האופי המיוחד, דין מדווח ב"ישיבה נוספת". **לפיכך, לגבי הדיון מיום 17.5.2018, אשר עסוק בפיזיו לפי סעיף 80, יש לפסק הוצאות בסכום של "ישיבה נוספת" ולא "ישיבה ראשונה".**

המדינה העירה בתגובה כי הסגנור חישב בשגגה את שכר הטרחה בגין דינו המאושר בבית משפט השלום, Caino התקיימו בבית המשפט המחויזי. הסגנור מסכים כי שגה בחישובו בנקודה זו.

הчисוב (גרסה מותקנת)

ኖכח כל האמור, נמצא כי סכום הפיצוי בגין שכר טרחת עורך דין, המחשב על פי התקנות ובהתאם לחישוב המוסכם חלקיים של הצדדים ובשים להכרעה בשתי המחלקות, מגע למספר של 29,814 ₪ (הינו 2 ישיבות ראשונות, במעצר ובתיק העיקרי = 9174; 14 ישיבות "רגילות" בבית המשפט המחויזי (מעצר, בע"ח, סעיף 80 ותיק עיקרי) 1376 ₪ כל אחת, ולא כפי שרשם הסגנור בשגגה) = 19,264; שתי ישיבות מעצר בבית משפט השלום = 1376 ₪). בתוספת 15% בגין המאמץ המיחזד לפי תקנה 9(ב) לתקנות כאמור בהחלטה העיקרית, הרי **שהפיצוי בגין שכ"ט עוז'ד מגע ל- 34,386.1 ₪**.

אין מחלוקת כי חישוב **הפיצוי ל- 46 ימי מעצר**, על פי התקנות, מגע למספר של **18,885.56 ₪**.

כן נקבע כי הנאשם זכאי לפיצוי בגין **הוצאות הגנה ישירות**, עלות הוצאה פلت איכון הטלפון אשר הגישה ההגנה במשפט, **בסך של 424 ₪**.

משמע, סכום הפיצוי המלא המחשב על פי התקנות מגע לסכום של 53,595.66 ₪. על פי ההחלטה העיקרית הנאשם זכאי לסכום של 75% מסך זכאותו על פי התקנות. **לפיכך, על המדינה לפצות את הנאשם לפי סעיף 80 לחוק העונשין בסך של 40,197 ₪ (מעוגל)**.

סכום זה יועבר לנואם תוך 30 יום.

המציאות תעבור עותק החלטה זו לב"כ הצדדים.

הסגנור יודיע התוכן לבקשתו.

שמעת לב ב"כ הצדדים כי ההחלטה שניתנה מוקדם יותר היום התבessa על חישוב שניי, והчисוב דלעיל הוא המתוקן.

ניתנה היום, ב' בטבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, בהעדך
הצדדים.